

O stratenej studničke

(Sabinka Kožáková)

V d'alekých horách, na malej čistinke, stála malá chalúpka. V nej žila babička s malou vnučkou. Spoločne chovali sliepočky a jednu kozičku. Boli tam šťastné, aj keď široko d'aleko nebolo ani živej duše.

Raz ráno vnučka dobehla do domčka a kričí: „Babička, stratila sa nám voda zo studničky!“

Babička sa preľakla a spolu utekali pozrieť, čo je so studničkou.

Zalomila rukami a vraví: „Bože môj, čo budeme robiť, veď tu zahynieme od smädu!?“

Vnučka chvíľu popremýšľala a potom vraví: „Babička, neplač, ja pôjdem hľadať našu stratenú studničku!“.

A ako povedala, tak aj urobila. Uviazala si batôžtek na palicu, do ktorého si dala kúsok chleba, syra a zvyšok vody, čo im vo vedre ostal. Rozlúčila sa s babičkou slovami: „Čakaj ma, ja sa istotne vrátim a prinesiem vodu.“

Dievčatko statočne vykročilo a stratilo sa v lese. Kráčalo dlho, ale stratená voda zo studničky nikde. Zrazu v diaľke uvidelo vysoké skaly a v nich otvor. Vyškriabalo sa k otvoru.

„Prosím, je tu niekto?“ zakričalo.

Z jaskyne sa ozval strašný rev: „Kto ma to budí, kto mi nedá spať?“

Dievčatko sa zľaklo a hovorí: „To som ja, dievčatko z čistinky.“

A s veľkým buchotom vyšiel pred jaskyňu obor.

„Ako sa opovažuješ budiť ma a čo vlastne chceš?“

Dievčatko tichým hláskom rozpovedalo obrovi, ako sa im stratila voda zo studničky a ako dlho blúdi po lese a hľadá ju.

Obrovi sa ul'útočilo dievčatko a hovorí: „Ja ti pomôžem!“

A tak išli spolu hľadať stratenú vodu zo studničky.

Podarilo sa im nájsť zlú strigu, ktorá studničku zakliala.

Obor hromovým hlasom na strigu zakričal: „Vráť dievčatku vodu do studničky, lebo bude zle!“

Striga sa len smiala a vrieskala: „Nič nevrátim, nič nevrátim, ty zloduch!“

Obor sa nahneval, schytil zlú strigu a hodil ju o zem.

Zarachotili hromy, zaburácali blesky a začalo veľmi pršať. Týmto sa prelomila kliatba strigy.

Dievčatko bolo veľmi vd'ačné obrovi a hovorí: „Ďakujem obor, zachránil si nám s babičkou vodu a tým aj život!“

Obor zobral dievčatko na plecía a priniesol ho až k chalúpke. Ešte raz mu poďakovalo a obor šiel spokojný dospať sen do svojej jaskyne. Dievčatko vbehlo do domčeka a zvolalo: „Babička, vrátila som sa a svoj sľub som splnila.“

Obe utekali k studničke a babička šťastne vykrikla: „Sme zachránené! Voda je späť. A to len vďaka tvojej statočnosti, dievčatko moje!“

Ale dievčatko bolo skromné a vyrozprávalo babičke všetko o dobrom obrovi, ktorý jej pomohol premôcť zlú strigu. Bez neho by stratenú vodičku nikdy nenašlo.

„Som šťastná, že mám tak statočnú, ale aj úprimnú vnučku!“ A ďalej spolu žili šťastne aj so svojimi zvieratkami a stratenou vodičkou zo studničky, ktorá už stratená nebola.